

תת"ע (ירושלים) 112-05-25 - אלחנן שמואל אבן חן נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 112-05-25 - אלחנן שמואל אבן חן נ' מדינת ישראל ירושלים

תת"ע (ירושלים) 112-05-25

אלחנן שמואל אבן חן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[03.08.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צירף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה או אסמכתאות לביסוס טענותיו. די בכך כדי להביא לדחייתה.
2. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.
3. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
4. המבקש טוען כי לא ידע על אודות הדין שהתקיים בעניינו הואיל ולא קיבל לכתובתו במועד את ההודעה בדבר הדין שנקבע, זאת מהסיבה ששינה את כתובתו מהכתובת הגדנ"ע 5 ירושלים לכתובת ברל לוקר 17, ירושלים. מעיון ברשימת הכתובות של המבקש, אותה צירפה המשיבה לתגובתה לבקשה, עולה כי רק ביום 24.04.2025 עדכן המבקש את כתובתו במשרד הפנים לכתובת ברל לוקר 17 ירושלים, זאת בעוד ההזמנה לדין נשלחה קודם למועד זה ואף הוחזרה לשולח, משלא נדרשה, עוד ביום 10.03.2025, בטרם עדכון הכתובת. לאור האמור עולה כי כתב האישום נשלח לכתובת שהייתה מעודכנת במשרד הפנים במועד המשלוח. האחריות לאי עדכון הכתובת במועד רובצת לפתחו של המבקש.

5. יתר על כן, המשיבה צירפה אישור מסירה המעיד כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובת המבקש בדואר רשום אולם הוחזרה לשולח משלא נדרשה. במקרה זה מתקיימת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
6. כפי שנפסק, "...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם. 11/06/13).
7. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עמד בנטל לסתירת חזקת המסירה. בבסיבות כאמור, הרי שניתן לו יומו ולא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.
8. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18, פורסם נבו) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה.
9. המבקש אמנם טען להתיישנות העבירה, לאור כך שחלפה תקופה העולה על שנה ממועד ביצועה ביום 29.01.2024 ועד מועד משפטו ביום 09.06.2025. דא עקא, בהתאם להוראת סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "הודיע אדם לפי סעיף 229א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו..." (ההדגשה הוספה - מ.ש.). המועדים הקובעים הינם מועד קבלת הבקשה להישפט ומועד משלוח ההזמנה לדין. המבקש לא פרט בבקשתו את המועדים הרלבנטיים ולא צרף כל אסמכתא בעניין. מתגובת המשיבה עולה כי לא חלפה תקופה של שנה ממועד קבלת הבקשה להישפט ועד למועד משלוח ההזמנה לדין. על כן לא מצאתי יסוד לטענת ההתיישנות שהועלתה.
10. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין הוטל על המבקש כפל קנס בלבד, זאת על אף עברו התעבורתי אשר הוצג בפני בית המשפט.
11. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בבסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין. ניתנה היום, ט' אב תשפ"ה, 03 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.